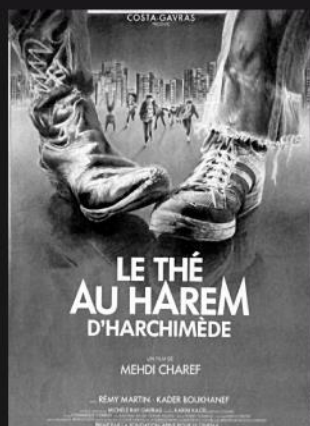
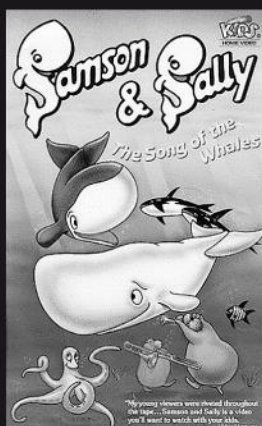


GUIA AUDIOVISUALS



coordinadora
D'ONG SOLIDÀRIES

Fitxa Tècnica:



Nom de la pel·lícula: Loving

Durada: 118 minuts

Direcció: Jeff Nichols

Guió: Jeff Nichols

Música: David Wingo

Producció: Big Beach / Raindog Films

Any: 2016

Nacionalitat: Estats Units

Edat recomanada: a partir de 10 anys

Sinopsi

Basada en fets reals, la pel·lícula narra la història de Mildred i Richard Loving, una parella de Virgínia que es va casar l'any 1958. A causa de la naturalesa interracial del seu matrimoni, van ser arrestats, empresonats i exiliats. Durant una dècada la parella va lluitar pel seu dret a tornar a casa.

Tràiler: <https://youtu.be/zRXuCY7tRgk>

Altres pel·lícules del director:

- Long Way Back Home (2018)
- Midnight Special (2016)

- Mud (2012)
- Shotgun Stories (2007)
- Take Shelter (2011)

Objectius del treball

- Dotar l'alumnat d'unes nocions bàsiques sobre el context històric del film
- Parlar activament sobre la discriminació en el nostre entorn quotidià
- Oferir un espai d'escolta i reflexió personal sobre les emocions lligades a la discriminació

Activitats proposades

Guia pel Professorat

Aquesta guia està pensada per treballar amb joves adolescents.

El cas Loving contra Virgínia, va ser un cas judicial sobre drets civils portat davant la Cort Suprema dels Estats Units, que en la sentència del mateix va establir jurisprudència invalidant les lleis que prohibien el matrimoni interracial als Estats Units.

En el cas, Mildred Loving, una dona negra, i Richard Loving, un home blanc, havien estat condemnats a un any de presó a Virgínia per haver-se casat. El seu matrimoni violava les lleis antimestissatge de l'Estat, la Racial Integrity Act de 1924, que prohibia tot matrimoni entre persones classificades com a "blanques" amb persones classificades com "de color". La Cort Suprema va determinar de manera unànime que tal prohibició era inconstitucional, fent marxa enrere respecte al

criteri del cas Pace contra Alabama (1883) i posant fi a tota restricció legal del matrimoni basada en criteris ètnics al país.

La sentència va provocar un augment dels matrimonis interracials als Estats Units i es commemora anualment cada 12 de juny amb el Loving Day. Des de 2013 va començar a citar-se com a precedent en discussions relatives a les restriccions al matrimoni entre persones del mateix sexe als Estats Units, incloent la sentència de 2015 del cas Obergefell contra Hodges que va legalitzar el matrimoni entre persones del mateix sexe a tot el país.

Les lleis antimestissatge, als Estats Units, han estat vigents en alguns estats des de l'època colonial. El matrimoni amb un esclau negre mai va ser legal. Durant l'època de la Reconstrucció (1865) els anomenats Codis negres van declarar il·legal el matrimoni interracial a set estats del sud. Les noves legislatures, dominades pel Partit Republicà, van derogar les lleis que prohibien el matrimoni interracial a sis estats. Quan el Partit Demòcrata va tornar al poder, la prohibició va imposar-se altre cop. L'any 1967, 16 estats del sud tenien encara lleis segregacionistes.

Activitat previsionat

Activitat 1. Situant-nos en el temps i el lloc

Situem els fets de la pel·lícula Loving en un context que els sigui familiar. És possible que hagin sentit parlar de Rosa Parks i de Martin Luter King, per tant els deixem llegir o comentem per recordar els fets i la causa judicial sobre la segregació als autobusos (cas d'Alabama amb Rosa Parks) l'article del diari ARA:

https://www.ara.cat/judici-presos-politics-1-octubre/batalla-legal-segregacio-Estats-Units_0_2181981835.html

Els demanem que exposin en forma de pluja d'idees tot allò que sàpiguen sobre personatges, moviments polítics i lluites socials afroamericanes que durant els s. XIX i XX van pugnar contra les lleis esclavistes i per l'abolició de les mesures segregacionistes als EUA.

Si alguna persona anomena el matrimoni Loving o el cas Loving vs. Virginia, se li pot demanar que ens faci una breu introducció de la pel·lícula abans d'iniciar el visionat. En cas contrari, pot ser la persona que dinamitza la sessió qui ho faci a partir de la informació facilitada en aquesta guia.

Activitat post-visionat

Activitat 1. Segregació aquí

Existeix encara la segregació als EUA? I a casa nostra, hi ha segregació racial? Deixem que lliurement l'alumnat s'expressi, amb exemples de l'actualitat internacional i local. Intentant, mica en mica, anar aterrant als nostres barris i poblacions, per adonar-nos de com, quan i on hi ha encara una certa segregació no escrita.

Adjuntem algun article per acompanyar l'activitat si fes falta:

- Article de EL PAÍS segregació EUA 2016:
https://cat.elpais.com/cat/2016/11/01/internacional/1478010009_616978.html
- Article d'Escola i segregació a Catalunya (i els que es recomanen a la mateixa pàgina):
<https://escolaisegregacio.home.blog/2019/12/17/les-escoles-segregades-reclamem-valentia-politica-perque-el-nou-decret-dadmissions-vegi-la-llum-dimmediat/>

Activitat 2. La diferència és més igual del que sembla

Proposem una dinàmica per parlar de la diferència com a element enriquidor, però, sobretot, com a element intrínsec a la nostra existència. Per comprovar-ho proposem, doncs, aquest taller-joc divertit que podem traslladar al pati si fa bon temps.

Demanem que es col·loquin en rotllana, assegudes al terra o en una cadira. Seguidament, els expliquem que cal que cada persona es presenti dient el seu nom i buscant una qualitat o preferència personal que cregui que no comparteix amb ningú del grup. La persona que inicia la ronda ho diu en veu alta. Per exemple: “Em dic Martina i m’agrada menjar spaguettis amb salsa picant”. Si ningú comparteix aquesta preferència, continua la següent persona. Si algú la comparteix, s’aixeca ràpidament del seu lloc i diu “Jo també” i s’asseu sobre la persona amb la que ha coincidit, tal com faran també la resta de persones que hi coincideixin. Tot seguit, aquesta primera persona ha de tornar a dir algun gust o qualitat que només tingui ella. Quan assoleix ser “única” passa el torn a la següent persona de la rotllana.

Un cop finalitzada la ronda, donem pas a la reflexió per comprovar, amb els petits “pilons” de persones assegudes unes damunt les altres, les dificultats per trobar qualitats que ens diferencien. El debat ha de ser personal i enriquidor, donant pas a un llenguatge inclusiu i mostrant la necessitat de valorar aquesta diferència com una riquesa compartida (segurament la gent haurà anat saltant d’unes cames a unes altres segons el que s’ha anat dient, ja que si a una persona li han agradat els spaguetti picants com a la Martina però també jugar a waterpolo, haurà passat de les cames d’una companya a les d’una altra).

Activitat 3. El premi a l’insult número 1 milió!

Parlem dels insults. Tothom ha estat insultat i ha insultat més d’una vegada a la vida, en el darrer any, mes, setmana... i dia..? Probablement sí.

Demanem que comparteixin els insults que han dit i que han patit en els darrers dies (a casa, a l’escola o a qualsevol ambient en el que es moguin). Molt

probablement, els insults canviaran segons l'entorn on s'han dit, i val la pena també fer-ho veure. Però, què passa quan un insult es repeteix dia sí i dia també?

Mirant el llistat que tenim davant l'aula (al papèl·lograf, pissarra o projector), els demanem que facin un pas més enllà, més profund i personal. Creuen que alguna vegada els han posat “una etiqueta”? Creuen que com la família Loving, han estat víctimes d'insults tant repetits que ja s'han quedat “penjats” per sempre més en la seva identitat social? (posem ajudar-los posant exemples de la pel·lícula, o dels que han sortit fent el llistat... És possible però que ho tinguin molt clar: “Jo soc un vago” m'ho diu tothom, podria ser un exemple de resposta a rebre per part d'algun alumne).

Els repartim un paper a cadascun. En una cara hauran d'escriure la paraula que els han dit si alguna vegada els han posat una etiqueta, i a l'altra com s'han sentit o com se senten quan els hi diuen o els hi han posat l'etiqueta.

Demanem a l'alumnat, que en silenci i respectuosament, comparteixi el que té escrit al paper, cares A i B. Un cop tothom ha llegit i compartit les seves etiquetes, els permetem d'arrugar-los i estripar-los tot fent-ne una bola i llençar-los amb força el més lluny possible, contra una paret o mur (on hi podem enganxar un missatge) o bé podem posar un gran contenidor.

Els papers no es podran recuperar un cop finalitzada l'activitat, la dinamitzadora els recollirà per llençar-los i assegurar-ne la privacitat fora de l'aula.

Activitat 4. Víctima de la discriminació

Demanem al grup que es posicioni davant les afirmacions que s'anunciaran. Es tracta d'obrir petits debats sobre experiències personals entorn a la discriminació.

Per fer-ho proposem dues versions A i B:

a)Línia a terra:

L'alumnat se situa damunt la línia i es mou a un costat o a un altre segons si està d'acord o no amb la sentència que s'anuncia. La dinamitzadora es posa damunt una cadira al centre de la línia (tal i com ho fan les jutges dels partits de tennis).

b)Paper de color:

Es situa l'alumnat en rotllana i es reparteixen papers de dos colors, cada color té una simbologia: ESTIC D'ACORD vs NO HI ESTIC D'ACORD.

- Alguna vegada m'he sentit discriminat o discriminada
- Alguna vegada he discriminat a algú
- Alguna vegada he deixat de banda algú perquè tothom ho feia
- Quan veig que es discrimina a algú, generalment no faig res per evitar-ho
- ...

Després de cada afirmació es deixen entre 5 i 10 min perquè tots els alumnes puguin expressar-se i explicar-se. No es tracta de jutjar, sinó de posar en comú gestos i accions de discriminació que es normalitzen al centre escolar o en les nostres relacions quotidianes. L'ideal és que siguin discussions dinàmiques on es parli poca estona i amb una participació àmplia, cal donar veu a tothom. No és un debat, sinó un diàleg.

Per finalitzar, els demanem que se situïn en rotllana, al voltant de la línia divisòria. Si s'ha fet l'activitat asseguts i amb papers de colors, els demanem que moguin les cadires per veure's les cares. I afegirem dues o tres afirmacions més per compartir i tancar l'activitat:

- Quan alguna vegada m'han discriminat he sentit tristesa, ràbia, frustració, por... (podem afegir el que creiem necessari segons els comentaris sorgits en els diàlegs anteriors)
- Quan he discriminat he sentit: orgull, ràbia, satisfacció, pena...
- És possible prendre partit i canviar les actituds discriminatòries

Es tracta, doncs, de demanar que ara facin un pas endavant cap a dins del cercle aquelles persones que hagin compartit la "ràbia" o la "por" quan han estat discriminades. Fins i tot, els podem demanar de fer una o més passes cap al centre segons si han sentit més o menys aquest sentiment, essent el màxim el centre de la rotllana.

Si la sala no permet fer rotllana, podem demanar d'alçar la mà i compartir-ho de paraula. Com més amunt o més dits es mostrin, més intensitat marcarem en el sentiment o emoció patida durant la discriminació.

La darrera afirmació vol ser una excusa per tancar l'activitat de forma proactiva, donant idees a nivell personal i grupal que puguin ser realistes i que responguin a les situacions de discriminació testimoniades en les activitats realitzades a l'aula.

Activitat 5. La música de la pel·lícula

Fell so good, You don't miss your water, My baby my baby, Is everything all right, My Love will never die, For your precious love... La música de la pel·lícula (i les lletres) estan molt ben relacionades amb les imatges i fets que s'hi relaten. És possible que algun alumne se'n hagi adonat. Si no, podem agafar algun capítol del DVD i passar-ne un tall per comprovar-ho.

La música és també un canal de denúncia de les lluites contra la discriminació racial o per raó de sexe i gènere arreu del món. Demanem a l'alumnat que per parelles faci una cerca d'una peça musical reivindicativa contra algun tipus de discriminació i que en faci un muntatge audiovisual a partir d'imatges reals i contemporànies de fets ocorreguts en els darrers mesos al món o a la seva població.

Un cop fets els muntatges, es mostren tots al gran grup explicant tant el context històric de la banda sonora escollida com el de les imatges que s'hi han relacionat.

Guia realitzada pel **CeDRe de la Coordinadora d'ONG Solidàries de les comarques gironines i l'Alt Maresme**. www.solidaries.org, educacio@solidaries.org